

præsters og provsters lønninger og pensioner. Dog betales hjælpepræsters løn helt af fællesfonden, hvilket også gælder præsters rådighedstillæg, befordringsgodtgørelse og tilskud til præsters tjenestedragt. Endvidere afholder fællesfonden pensioner og understøttelser til kirkefunktionærer, lønnings- og kontorholdsudgifter til stiftskassererne samt yder tilskud til uddannelses- og efteruddannelseskurser for folkekirkens personale.

Endelig kan der af fællesfonden ydes forskellige tilskud, navnlig til nedsættelse af den kirkelige ligningsprocent i en kommune.

Fællesfondens indtægter hidrører fra renter og udbytter af præsteembedernes kapitaler – bortset fra fast ejendom. Underskud dækkes ved udskrivning af *landskirkeskatten*.

Landskirkeskattens størrelse fastsættes af kirkeministeren på grundlag af budgetter fra stiftsøvrighederne. Kirkeministeren fastsætter endvidere, hvilket skattebeløb de enkelte kommuner skal betale, idet fordelingen mellem kommunerne sker på grundlag af de skattepligtige indtægter i kommunerne. Den pålignes sammen med skat til de lokale kirkelige kasser under ét efter samme regler, hvorefter der svares kommunal indkomstskat til vedkommende kommune.

Medens ligningen af underskuddet til de lokale kirkelige kasser sker på medlemmerne af folkekirken i ligningsområdet (kommunen), lignede landskirkeskatten med samme procent af den skattepligtige indkomst på alle landets folkekirkemedlemmer. I landskirkeskatten er således indbygget en væsentlig udligningsfaktor for så vidt angår kirkeskatteprocenterne, idet indkomstgrundlaget i den enkelte kommune er afgørende for, hvor meget der skal betales i landskirkeskat. Kommuner med et højt indkomstgrundlag betaler mere end kommuner med et lavt indkomstgrundlag.

Oprævning af kirkeskat foretages af statsskattedirektoratet i henhold til bestemmelserne i afsnit V i kildeskatteloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 402 af 19. august 1983. Statsskattedirektoratet afregner samtlige kirkelige skatter med kommunerne, dels med månedlige a conto beløb svarende til de budgetterede ligningsindtægter, dels afsluttende i forbindelse med fastsættelse af slutskatterne. Kommunerne afregner de budgetterede ligningsbeløb til stiftsøvrighederne for så vidt angår landskirkeskatten og til menighedsrådene for så vidt angår de lokale ligningsbeløb. Afregning af slutskatten posteres derimod kun på kommunernes konto for kirkelige afgifter.

En del af folkekirkens udgifter dækkes gennem tilskud fra staten. Den væsentligste post på statens

tilskud udgøres af udgifter til lønninger og pensioner til præster og provster, hvoraf staten afholder 60 pct. Det er kendetegnende for statens tilskud, at dette for hovedpartens vedkommende anvendes til dækning af folkekirkelige fællesudgifter, idet der kun gennem de relativt beskedne tilskud til kirke restaureringer bidrages direkte til de lokale kirkelige kassers økonomi. Statstilskuddet har således kun ringe betydning som udligningsfaktor for de lokale kirkeskatteprocenter.

Spørgsmålet om udligning af kirkeskatteprocenterne har gennem flere år været genstand for debat i forskellige kredse. Således opstod der i kommunale kredse efter kommunalreformen i 1970 et udbredt ønske om en generel udjævning af den lokale kirkelige beskatning. På kommunalt initiativ og i kommunalt regi blev der således i 1977 nedsat et udvalg, der samme år afgav en redegørelse med forskellige forslag til, hvorledes kirkeskatteprocenterne kunne udlignes.

Bl.a. foreslog udvalget, at det beløb, der var til rådighed som tilskud af fællesfonden til kommuner med høje kirkeskatteprocenter, skulle forhøjes væsentligt. Forslaget blev imødekommet ved en ændring i 1978 af § 5 i lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m., jfr. lov nr. 200 af 3. maj 1978, folketingsstidende 1977/78, tillæg C spalte 429–30.

I kølvandet på debatten i forbindelse med lovændringen samt det kommunale udvalgs redegørelse besluttede kirkeministeren i 1978 at nedsætte et udvalg, der skulle foretage en mere indgående undersøgelse og overvejelse af folkekirkens økonomi.

Udvalget afgav i februar 1982 en betænkning (nr. 952), der dels indeholdt forskellige forslag til ændring af regler om folkekirkens økonomi og dels behandlede forskellige regler, som man ikke fandt anledning til at foreslå ændret.

Økonomiudvalgets forslag vil blive nærmere kommenteret i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Økonomiudvalget foreslog bl.a. følgende: (idet de i parentes anførte paragraffer henviser til hvor i lovforslaget, der redegøres for de enkelte forslag).

At reglerne om anvendelse af overskydende ligningsmidler ændres (§ 6).

At der ikke ændres på kommunernes ret til at gøre indsigelse med hensyn til stigningstakten for den kirkelige ligning (§ 6).

At den kirkelige ligningsprocent fastsættes med 2 decimaler (§ 18).

At udgifterne til aflønning af kirkefunktionærer fortsat afholdes af den enkelte kirkekasse (og ikke af fællesfonden som af nogen foreslået) (§ 2).